

Undirskriva neyvan sáttmála uttan eftirlønarskipan

— Her heima á landi hefur stríðið mangan verið hart at vinna tí arbeiðandi manni og kvennu betri kor.

— Hóast langt er komið framá, so er langt eftir á mál. Uttan í heimið hefur stríðið eisini mangan verið hart. Ja, nógv harðari enn her heima hjá okkum, og er tað enn tann dag í dag.

— Tað, at flagg arbeiðaranna er reytt, man bera boð um hetta, segði Jóannes Poulsen, formaður Klaksvíkar Arbeiðsmannafelags, á 1. maí-dags-haldinum á Vaglinum.

Hann visti á, at við seinastu samráðingar varð

lovað, at onnur feleg ikki skuldu fáa betri lönarkor enn arbeiðarafelögin fing- u.

— Tað var skjótt sjón fyri søgn, at hesum lyfti sleptu teir ógvuliga skjótt. Eitt er givið, at tann ella tey, ið koma at samráðast við komandi samráðingum, vita hvat tey hava, áðrenn tey byrja.

Jóannes Poulsen kom eisini inn á eftirlønarskipanina. Hann visti á, at fyri nøkrum árum síðan varð ein nevnd sett at arbeiða at fáa eina eftirlønarskipan. Men sum við øllum øðrum, sum er arbeiðaranum til frama,

hoyrdist einki aftur til hesa nevnd.

Formaðurin í Klaksvíkar Arbeiðsmannafelag visti á, at til komandi sáttmálasamráðingar skal ein reglugerð um eftirlønarskipan liggja fyri.

— Men her má eisini viðmerkjast, at frá arbeiðsgevaranna síðu er lítill áhugi til staðar. Eitt er vist, at neyvan verður nakar sáttmáli undirskrivaður, um ein slík er við, segði Jóannes Poulsen.

Hann kom eisini inn á sjúkradagpeningaskipanina. Hann upplýsti, at við tað at tann timalenti ikki fær dagpening frá fyrsta

Jóannes Poulsen: — Mangan hefur stríðið verið hart at vinna arbeiðandi fólkinum betri kor. Tað, at flagg arbeiðaranna er reytt, man bera boð um hetta!

sjúkradegi, missir hann 824,26 kr.

— Hetta er nógvur peningur, tí tað skal livast, um ein gerst sjúkur. Hetta ber í sær, at sami

arbeiðarin má til arbeiðis aftur, sjálvt, um hann er sjúkur.

Jóannes Poulsen kom eisini inná figgjarspurningin í samband við set-

húsabygging. Hann mælti til at seta fleiri milliónir av til Húsálansgrunnin, og segði, at hetta hevði komið væl við hjá teimum timalentu.

Fritíðarlógin er ógvuliga órættvís

Karl Johansen: — Medan timalont fáa 9,5 pst. í ferjuløn, fáa fastløn 11 prosent

Samstundis sum fritíðarlógin er ótíðarhóskandi, e hon ógvuliga órættvís visti Karl Johansen, formaður Havnar Arbeiðsmannafelags, á 1. maí røðu síni á Vaglinum Arbeiðaradagin.

— Tað er soleiðis, at timalont fáa 9,5 pst. í fritíðarløn, medan fastløn fáa mánaðarlønina og 1,5 pst. í ferjuløn. Hetta svarar til 11 pst. í ferjuløn, segði Karl Johansen.

Hann upplýsti, at fakfelögin skrivaðu til Tingið undir hinum landsstýrinum, og bóðu um at fáa skipanina broytta soleiðis, at timalont eisini fingi 11 pst. Men svarið úr landsstýrinum var, at 9,5 og 11 pst. var tað sama.

Tað loysir seg at lesa

sosialin

Lönarbatin máaður burtur — tí fara lönarkrøvini at herðast

Anna Tórgarð: — Minkingin í reallønini, sum byrjaði við borgarligu samgonguni, hefur staðið við. Úrslitið er, at keypiorkan er munandi minkað!

— Hóast vit í krónum og oyrum hava vunnið ein lönarbata, so hefur politikkurin hjá sitandi landsstýrissamgongu holað út og máað burtur allan henda lönarbata, segði Anna Tórgarð, formaður Havnar Arbeiðskvinnufelags, í síni 1. maí-røðu á Vaglinum.

— Hetta er gjørt við at null-stilla pristalið, hetta er gjørt við hækkaðum tolli, avgjöldum og skatti. Sostatt hefur lømaður hildið orð, tá hann á sinni lovaði at taka inn aftur í landskassan hvørt oyra, sum vit fóru at vinna við samráðingarborðið.

Anna Tórgarð visti á, at nýggja samtiðarskattaskipanin, sum skuldi vera eitt framstig, longu hefur vist seg at vera upp aftur meira órættvís enn gamla skattaskipanin mótvægis timalentum og láginntøkufólki.

— Harafturat er henda skipan púra tilvildarlig. Nøkur fáa fritíðarlønina útgoldna óskerda, onnur verða trekt, og missa harvið upp til helvtina av teirra fritíðarløn. Sam-

stundis er einki tilvildarligt við skattingini av vinnulivsfrítøkum og vinnulivsmonnum. Teir Fáa so at siga bilig lán sum B-skattgjaldarar, medan lönakarinn, tv.v.s. A-skattgjaldarin umvent letur í almenna bilig lán, við tað at tey flestu timalont verða órimiliga hart skattað ta fyrstu tíðina í skattaárinum.

Formaðurin í arbeiðskvinnufelagnum segði, at saman um tikið merkir alt hetta, at tann afturgongd, tann minking í reallønini, sum byrjaði við borgarligu samgonguni, hefur staðið við og versnað.

— Hagtølini prógva, at frá 1975 til 1980 vaks reallønin við 6–7 prosentum um árið. Síðan hev-

ur bert gingið tann øvugta vegin hjá okkum lön-takarum. Úrslitið av hesi gongd er, at keypiorkan hjá okkum timalentu er munandi minkað, medan onnur kunnu leoyva sær eitt forbrúk sum ongantið áður, segði Ann Tórgarð.

Hon boðaði frá, at lönarkrøvini fara tí at herðast til komandi samráðingar:

— Einasta verjan móti reallønarfalli er dýrtíðarviðgerðin og dýrtíðarvibeturnar. Men tá teir, sum stýra, leggja á hesa verju, og bróta hana niður, hava vit einki í at velja enn at herða og økja munandi um okkara lönarkrøv til næstu sáttmála-samráðingar, og tað fara vit sjálvandi at gera, segði Anna Tórgarð.